

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5P/50/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203684
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2012:5412203684.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: S.Y.Š. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom E. X. XXX, bývajúci v E. X. XX, zastúpený Z. A., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom E. X. XXX, bývajúca v E. X. XX, proti žalovanému: Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X. XXX, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa a o vzájomnom návrhu žalovaného na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu na zvýšenie výživného zamietal.

Súd protinávrh žalovaného na zníženie výživného zamietal.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 20.08.2012, po jej upresnení na pojednávaní 26.09.2012, žalobca žiadal, aby súd počnúc dňom podania žaloby zaviazal žalovaného platiť na jeho výživu zvýšené výživné 150,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci. Odôvodnil ju tým, že je študentom ČVUT v Prahe, Fakulte informačných technológií s predpokladaným termínom ukončenia štúdia jún 2016. Žije s matkou a súrodencami v spoločnej domácnosti, ktorá uhrádza zo svojho mesačného zárobku náklady spojené s bývaním, náklady osobnej potreby, stravovanie, štúdium, lekársku starostlivosť, dopravu a iné.

Na pojednávaní 26.09.2012 zástupkyňa žalobcu doplnila, že žalobca chodí domov štyrikrát do roka. Naposledy bol doma v auguste, kedy podpísal žalobu. V septembri ukončil stáž v spoločnosti IBM Praha, kde robil od júna a dostal certifikát. Z tejto stáže nemal žiaden príjem. Mal však náklady v súvislosti s ubytovaním, keďže musel bývať na internáte. Ona býva aj s deťmi pri svojej matke v E. X. XX. Pracuje ako predavačka COOP Jednota Trstená. Okrem tohto príjmu dostáva už len rodinné prídavky a výživné, ktoré jej má platiť žalovaný. Každému z detí aktuálne platí poistku 25,- eur mesačne, čo je viac ako sú rodinné prídavky. Žalobca ako zahraničný študent nemá prakticky nárok na nič. Nedostáva žiadne sociálne štipendium, ani žiadny príspevok ako zahraničný študent. Dokonca aj cestovné, keď ide na Slovensko, si musí zo Žiliny platiť v plnej výške. Má len zľavu na ubytovanie. Mal. S. je teraz prvákom na ZŠ v Oravskom Podzámku, dcéra M. nastúpila do 3. ročníka na VŠ technickej, Fakulte architektúry a syn X. nastúpil do 1. ročníka inžinierskeho štúdia na VŠ technickej v Bratislave, Fakulta stavebná, odbor cestné stavby - betón. Syn X. a dcéra M. sú poberateľmi sociálneho štipendia. Zdravotne sú všetky deti viac-menej v poriadku a mávajú len bežné choroby. Žalovaný určené výživné posielal na účet X. a X. to rozposielal ostatným. So svojou matkou je dohodnutá tak, že dáva do spoločnej domácnosti 50,- eur mesačne a keď jej vyjde, tak jej ešte prispeje na elektriku, ale doposiaľ sa jej to podarilo len 1-krát,

kedy jej dala 50,- eur. Jej matka platí za električku 225,- eur, pretože dom je ňou vykurovaný. Ona bola teraz mesiac PN, ale už pracuje, aby mohla vôbec niečo deťom dať. Chcela zmeniť zamestnanie, lebo žalovaný ju sleduje, čo riešila aj cez políciu, ale tam by zarobila menej, takže ostala na doterajšom mieste vedúcej predajne. Je odkázaná na zárobok aspoň 500,- eur, aby 400,- eur mohla dať deťom. Pomáha jej mama. Potvrdila, že žalobca dostal na účet 839,- eur z poisťky. Ona žalobcu odhovárala od štúdia v Čechách, že to finančne neutiahne. Nakoniec ju presvedčil, že to nejako dotiahnu, že prvý rok vydržia, v druhom roku dostane tú poisťku, ktorá mu v tom roku pomôže a v ďalšom roku sa pokúsi nájsť si nejaké zamestnanie. Žalobca ráta so zamestnaním aj v tomto roku, ale žiaľ to bola len sťaž.

Žalovaný na pojednávaní 26.09.2012 žiadal žalobu zamietnuť a súčasne dal vzájomný návrh na zníženie výživného voči žalobcovi na sumu 50,- eur mesačne, počnúc dňom podania žaloby žalobcom. Uviedol, že doposiaľ nepožiadaval o zníženie výživného na žiadne z detí, hoci plánoval znížiť výživné na X.Š. a M., pretože títo študujú na Slovensku a už sú starší, takže by si mohli cez prázdniny nejakú korunu privyrobiť. Vypovedal, že až do septembra platil poisťku žalobcovi, ktorá skončila 05.09.2012 a už bolo žalobcovi vyplatených niečo cez 800,- eur. Tiež platí poisťky, a to združené poistenie domácnosti a združené poistenie stavieb, kde v prípade prvej poisťky je poistné 648,- Sk a v prípade druhej 1.089,- Sk. Za vodu zaplatil za obdobie 07.09.2011 až 18.04.2012 sumu 61,44 eura. Mesačná platba za elektrinu je 68,- eur a za RTVS 4,64 eura. Jeho mesačné náklady po zohľadnení aj platieb výživného v doterajšej výške predstavujú okolo 491,20 eura, v čom ešte nie je zahrnutá daň z nehnuteľností a poplatok za smeti, internet a telefón. Jeho zamestnávateľ mu mesačne vypláca na ruku okolo 390,- eur s tým, že niekedy je to aj menej. Len raz mal 405,- eur, kedy bolo 22 pracovných dní. Je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, odkiaľ nemá žiaden príjem. Dňa 17.07.2012 si dal žiadosť o dávku v hmotnej núdzi. Keď doniesol potrebné doklady, tak mu povedali, že ešte musí požiadať o príspevok na výživu rozvedeného manžela na súde a tak to radšej stiahol späť, lebo už nechcel ísť na žiadny ďalší súd. Vlastní osobné motorové vozidlo Škoda Fabia 1,2 r.v. 2009, ktoré kúpil nové, keď začal podnikáť a kúpil ho na tri splátky po 1/3-ine z kúpnej ceny a už ho splatil. Živnosť zrušil potom, ako v Dolnom Kubíne zrušili Primalex, pre ktorý pracoval. Je možné, že príde aj o to zamestnanie, ktoré má. Podal si žiadosť cez internet, ale zatiaľ to nebolo úspešné. Cez zimu mu pomáhal jeho otec, ktorý vtedy býval pri ňom a dával mu v tom období prakticky celý dôchodok. Na pojednávaní 07.11.2012 uviedol, že keď súd žiadal od jeho zamestnávateľa správu o jeho príjme, tak následne jemu a ďalším osobám jeho zamestnávateľ zmenil zamestnanie a zamestnal ho na pracovnú zmluvu, ale iba na dobu určitú do 21.12.2012. Je to pre neho o niečo výhodnejšie, len sa bojí, čo sa bude diať po uplynutí dohodnutej doby, lebo zatiaľ to nejako ružovo nevyzerá. Teraz už nemá so svojím zamestnávateľom uzavretú dohodu o vykonaní práce, len túto pracovnú zmluvu. Predpokladá, že jeho príjem sa bude pohybovať v rozmedzí 450,- až 500,- eur mesačne. Opätovne uviedol, že sa snaží nájsť si zamestnanie, lebo u terajšieho zamestnávateľa nie je moc isté, že aj do budúca bude môcť byť u neho dlhšie zamestnaný. Predpokladá, že keď mu skončí pracovný pomer 21.12., že ho hneď terajší zamestnávateľ nezamestná, ale snáď až po Troch kráľoch, a teda v danom období nebude mať žiadny príjem, aj keď sa zaeviduje na úrade práce, lebo mu nevznikne nárok na podporu v nezamestnanosti pre neodpracovanie potrebného obdobia.

Súd konal a rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu, ktorého neúčast' ospravedlnila jeho zástupkyňa školskými povinnosťami, keď tento nemal žiadne námietky voči konaniu v jeho neprítomnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že o výške výživného zo strany žalovaného na žalobcu bolo v minulosti rozhodované len jedenkrát, a to rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo 04.08.2010 č. k. 8P/59/2010-66, právoplatným 21.08.2010, ktorým bolo žalovanému uložené platiť na výživu vtedy ešte maloletého žalobcu po 80,- eur mesačne a na jeho brata maloletého S., nar. XX.XX.XXXX, po 60,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc od 01.07.2010. Žalobca bol v tom čase študentom gymnázia a maloletý S. bol ešte v predškolskom veku. Pri určení výživného súd zohľadnil, že ďalší dvaja žalobcovi súrodenci X. (nar. XX.XX.XXXX) už študoval na vysokej škole (STU Bratislava) a na tú istú vysokú školu dennou formou bola už v tom čase prijatá aj jeho sestra M. (nar. XX.XX.XXXX). V tom čase boli ich rodičia manželmi, žijúcimi v spoločnej domácnosti, hoci vzťahy medzi nimi boli už dlhodobo narušené. Súd vychádzal z priemerného čistého príjmu matky detí (zisteného za obdobie 1 až 6/2010 vo výške 547,- eur mesačne, vrátane daňového bonusu vyplácaného na 4 deti. Príjem otca za rovnaké obdobie zo závislej činnosti dosahoval v priemere 554,54 eura mesačne netto a

okrem toho mal príjem aj z podnikania, keď ako živnostník podnikal od 06.07.2007. V daňovom priznaní za r. 2009 vykázal príjmy vo výške 13.424,- eur pri výdavkoch 12.448,- eur, z čoho mal základ dane 976,- eur. Rozdiel medzi majetkom z jeho podnikania 9.400,- eur a záväzkami 6.437,- eur predstavoval + 2.963,- eur. Bolo zohľadnené, že otec zo svojho príjmu platil zálohové platby za plyn - 30,- eur mesačne, poplatok za internet 10,16 eura mesačne, tiež platil domovú daň, poisťné rodinného domu 36,15 eura a poisťné na domácnosť - 21,51 eura polročne. Ďalej platil poisťné na základe poisťných zmlúv uzavretých na všetkých členov rodiny (4,91 eura na S., 5,38 eura na M., 20,- eur na X., 13,61 eura na S., ďalej svoje poisťky 8,63 a 3,45 eura a poisťky matky detí 3,45 a 13,68 eura). U žalobcu pri určení výživného bola zohľadnená jeho mimoškolská činnosť (záujem o počítače a účasti na súťažiach) a s tým súvisiace náklady.

Ohľadne výšky výživného na X. A. bolo rozhodnuté v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/72/2010 tak, že uzavretým zmluvným uznesením z 28.07.2010 č. k. 5C/72/2010-37 právoplatným 05.08.2010 sa žalovaný zaviazal platiť na jeho výživu po 90,- eur mesačne počnúc dňom 01.07.2010.

Podľa zmluvy schváleného uznesením tunajšieho súdu z 26.07.2010 č. k. 6C/48/2010-26 právoplatným 30.08.2010 sa žalovaný zaviazal platiť na výživu M. A. taktiež po 90,- eur mesačne počnúc od 01.07.2010.

Rozsudkom tunajšieho súdu z 28.09.2011 č. k. 5C/68/2011-81 právoplatným 18.10.2011 bolo manželstvo žalovaného s matkou žalobcu rozvedené. Vtom čase už len maloletý S. bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti jeho matky a žalobcovi bolo uložené platiť na jeho výživu (tak ako dovtedy) po 60,- eur mesačne.

Aktuálne je teda žalovaný povinný platiť na výživu všetkých svojich 4 detí celkovo 320,- eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoR") plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZoR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1, 2, 3 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Rozhodnutia súdov, ktoré určujú výživné, môžu byť zmenené, ak dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov. Táto zásada vyjadrená v cit. ust. § 78 ods. 1 ZoR a reflektovaná v procesnom ust. § 163 ods. 1 O. s. p. umožňuje docieľiť zmenu rozhodnutí, vychádzajúcich zo skutočností, ktoré sa postupom času zmenili. O výživnom sa rozhoduje vždy podľa stavu, existujúceho v čase rozhodovania (v čase vyhlásenia rozsudku - § 154 ods. 1 O. s. p.).

Žalobca v súčasnosti je poslucháčom 2. ročníka na ČVUT v Prahe, Fakulte informačných technológií, študijného odboru informatika, bakalárskeho študijného programu. Cestovný lístok z miesta bydliska do školy - jedna cesta ho stojí cca 306,- Kč + 3,70 eura (č. l. 15). Obed v menze ho stojí v rozmedzí cca 43 - 72,- Kč, pranie 1 hodina 20,- Kč, záloha na elektro 150,- Kč, študentský lístok na MHD - 720,- Kč štvrťročne. Jeho náklady na ubytovanie predstavovali v šk. roku 2011/2012 čiastku 2.070,- Kč na tri mesiace. Žalobca nepoberá sociálne štipendium a ani iný druh štipendia, na rozdiel od svojich súrodencov X. a M., ktorým bolo priznané za obdobie 01.10.2011 do 30.06.2012 vo výške 115,- eur mesačne a v takejto výške by ho mali poberať aj v tomto školskom roku.

Žalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy od 01.04.2012 (č. l. 62) do 15.10.2012 a podporu v nezamestnanosti poberal v naposledy v období 01.11.2011 do 26.04.2012, keď naposledy mu bola vyplatená za apríl 2012 vo výške 304,80 eura (č. l. 54). Tento bol zamestnaný u svojho terajšieho zamestnávateľa (AMICO DREVO, s.r.o.) v období od 01.04.2011 do 31.10.2011 v pracovnom pomere na dobu určitú a jeho čistý príjem za 09/2011 predstavoval 540,76 eura a za 10/2011 695,47 eura. Od 11/2011 pracoval u tohto zamestnávateľa na dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o vykonaní práce. Za obdobie 11/2011 až 08/2012 (vyjmúc mesiacov 02 a 03/2012, za ktoré nemal mať od tohto zamestnávateľa žiadny príjem) mal priemerný čistý príjem z uvedených dohôd celkovo 276,63 eura mesačne (č. l. 59-60). Za mesiac marec 2012 mal žalovaný príjem od spoločnosti VERTECH, s.r.o. vo výške 149,09 eura brutto. Žalovaný však potvrdil, že reálne sa jeho príjem od zamestnávateľa pohyboval okolo 390,- eur mesačne netto v období, kedy u neho pracoval na základe dohôd. Od 15.10.2012 je už žalovaný zamestnaný u tohto zamestnávateľa v pracovnom pomere na dobu určitú len do 21.12.2012. Mzda bola dohodnutá v čl. 5 pracovnej zmluvy vo výške 1,80 eura/h (hrubá mzda) s možnosťou priznania individuálnej prémie ako nenárokovateľnej stimulačnej zložky mzdy + aj prémie 65,- eur brutto, ak odpracuje celý mesiac. Mzda žalovaného by sa tak (podľa jeho vyjadrenia) mala pohybovať v rozmedzí 450 až 500,- eur mesačne.

Priemerný čistý mesačný príjem matky žalobcu včítane nemocenských dávok a daňového bonusu na 4 deti (84,12 eura mesačne) predstavoval za obdobie 10/2011 až 09/2012 celkovo sumu 582,19 eura - č. l. 61, 76 a 78 + táto poberala rodinné prídavky na 4 deti. Matka detí má platiť svojim deťom poisťky po 25,- eur mesačne. Svojej matke prispieva pravidelne na domácnosť po 50,- eur mesačne, okrem toho mala raz prispieť na elektriku 50,- eur, ktorú jej matka platí zálohovo vo výške 225,- eur mesačne. Tiež zaplatila poplatok za odpad 45,50 eura za r. 2012.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd od posledného rozhodovania preukázanú zásadnejšiu zmenu pomerov ako na strane ako žalobcu, tak aj na strane žalovaného. Na jednej strane totiž nesporne došlo k výraznému nárastu životných nákladov žalobcu v súvislosti s jeho štúdiom na zahraničnej VŠ, ktorá skutočnosť by sama o sebe odôvodňovala zvýšenie doposiaľ určeného výživného. Na strane druhej došlo k výraznejšiemu poklesu príjmu žalovaného, pričom súd nezistil, že by k tomuto poklesu došlo zavinením žalovaného. Stalo sa tak totiž v dôsledku okolností nezávislých od vôle žalovaného, keďže žalovaný prišiel o prácu pre zrušenie výrobnéj prevádzky jeho zamestnávateľa v Dolnom Kubíne, kde pracoval, a keďže pre neho vykonával činnosti aj ako živnostník, prišiel aj o tento zdroj príjmu. Uvedená skutočnosť na rozdiel od prv uvedenej zmeny by naopak sama o sebe odôvodňovala zníženie určeného výživného. Nesporne vplyv na výšku životných nákladov ako žalovaného, tak aj žalobcu spolu s jeho matkou a súrodencami, malo ukončenie ich spoločnej domácnosti, takže žalovaný v súčasnosti musí hradiť všetky náklady súvisiace s užívaním rodinného domu, v ktorom mala celá rodina účastníkov spoločné bydlisko a v ktorom zostal bývať žalovaný. Vyššie uvedené kvalifikované zmeny pomerov, ku

ktorým došlo či už na strane žalobcu, tak aj na strane žalovaného, pôsobia navzájom protichodne a súd ich hodnotí ako zásadne rovnocenné čo do rozsahu ich vplyvu na výšku stanovenia vyživovacej povinnosti žalovaného voči žalobcovi. Súčasné zistené pomery otca detí tomuto znemožňujú podieľať sa na zabezpečení potrieb všetkých jeho detí vyššou sumou, než akú predstavuje súčet doposiaľ určených vyživovacích povinností žalobcu na všetky jeho deti (včítane žalobcu) bez toho, aby došlo k ohrozeniu uspokojovania tých najzákladnejších životných potrieb žalovaného. Preto súd žalobu žalobcu na zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietol. V súčasnosti napriek obmedzeným možnostiam jeho rodičov zabezpečovať výživu žalobcu, rieši aspoň na určitý čas potreby žalobcu ním obdržané poisťné plnenie uvedené jeho matkou vo výške 839,- eur, keď danú poisťku platil žalobcovi do jej zániku práve žalovaný.

Keďže spomedzi detí žalovaného najvyššie životné náklady má práve žalobca (študujúci na vysokej škole v zahraničí, ktorý na rozdiel od svojich dvoch starších súrodencov nepoberá sociálne štipendium, ktoré u týchto výraznou mierou saturuje ich náklady spojené so štúdiom), súd v celom rozsahu zamietol protinávrh otca na zníženie výživného. Ohľadne žalobcu vzhľadom na jeho vysoké životné náklady súvisiace s jeho vysokoškolským štúdiom totiž nie je priestor pre akékoľvek znížovanie určeného výživného s ohľadom na terajšie pomery otca, keďže tento je pri uspokojovaní svojich potrieb výlučne odkázaný na výživu svojich rodičov a navyše vo vzťahu k nemu určené výživné je o 10,- eur mesačne nižšie, než u X. a M.. Ak otcovi jeho pomery neumožňujú uhrádzať určené výživné na všetky svoje deti, priestor na prípadné zníženie výživného môže byť daný vo vzťahu k ostatným súrodencom žalobcu, aby zostal zachovaný pomer odkázanosti toho - ktorého z detí (vychádzajúcej z výšky jeho odôvodnených potrieb) na výživu žalobcu.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že s ohľadom na rovnocenný úspech a neúspech žalobcu a žalovaného, z ktorých každý bol neúspešný ohľadne svojho návrhu, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).